

מ"ת 57990/01/22 - מדינת ישראל נגד ניסים ציאוש

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא

מ"ת 57990-01-22

מדינת ישראל נ' ציאוש (עציר)

מדינת ישראל

המבקשת - המאשימה

ע"י עו"ד יפעת פנחסי נבוא מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיב - הנאשם

ניסים ציאוש (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד עידן גמליאל ואח'

החלטה

לפניי בקשתה של המבקשת-המאשימה להורות על מעצרו של המשיב-הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 57975-01-22.

נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים ובד בבד הוגשה הבקשה דנן.

כתב האישום

1. באישום הראשון נאמר, כי ביום 9.1.2022, בסמוך לשעה 08:20 בבוקר, נסע המשיב מירושלים לכיוון מרכז הארץ. כאשר עבר המשיב במנהרת הראל הבחינו בו שוטרים והחלו לנסוע אחריו. בסמוך למחלף שער הגיא הפעילו השוטרים אורות מהבהבים וכרזו למשיב לעצור בצד הדרך. תחילה, לא נענה המשיב לקריאות השוטרים. לאחר מספר דקות סימן המשיב לשוטרים, כי בכוונתו לעצור והוא אף החל להאט את קצב נסיעתו ואולם לפתע האץ המשיב את מהירות נסיעתו. המשיב החל לנסוע במהירות גבוהה מאוד, אשר עלתה על 200 קמ"ש, תוך שהוא חוצה נתיבים בפראות ומזגזג בין רכבים כדי להימלט מהשוטרים. כתוצאה מנהיגת המשיב, נאלצו נהגים רבים לסטות ממסלולם או לבלום בפתאומיות. במהלך המרדף המשיכו השוטרים לכרוז למשיב שיעצור בצד. באזור מחלף לטרון הצליח המשיב להימלט מן השוטרים.

על פי האישום השני, ביום 12.1.2022, בסמוך לשעה 19:00, שהה המשיב בסמוך לביתו בראשון לציון בצוותא עם חברו. באותה העת, הגיעו למקום כוחות משטרה רבים על מנת לאתר את השניים. המשיב וחברו הבחינו בשוטרים, נכנסו לרכבו של המשיב והחלו בנסיעה מהירה. בשלב מסוים, נתקל המשיב במחסום משטרה, אותו הציבו הכוחות שנשלחו לאתרו. המשיב הבחין בחסימה והחל לנסוע בניגוד לכיוון התנועה על מנת לחמוק ממנה. לאחר זמן מה הבחין שוטר נוסף ברכבו של המשיב, הפעיל אורות כחולים מהבהבים וכרז לו לעצור. המשיב לא שעה לכריזת השוטר והמשיך בנסיעה מהירה, אשר עלתה על 180 קמ"ש. במהלך נסיעתו חצה המשיב מספר רמזורים אדומים, וגרם לרכבים רבים לבצע עצירות חירום ולסטות מנתיבם. לאחר מרדף של כ-20 דקות נעצר המשיב על ידי מחסום משטרה נוסף שהוצב ברח' אלופי צה"ל.

2. בגין המפורט הואשם המשיב באישום הראשון בעבירות הבאות: סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, על פי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, על פי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, לפי תקנה 54 לתקנות

התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); ובאישום השני אף בעבירה של אי ציות לרמזור, לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה.

3. להשלמת התמונה אציין, כי כנגד המשיב מתנהל הליך פלילי נוסף בבית משפט השלום - בת"פ 61807-01-22, בו הוא מואשם, בין היתר, בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין. בד בבד, הוגשה בבית משפט השלום בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים (מ"ת 61799-01-22). בהחלטתו מיום 20.2.2022 הורה בית משפט השלום לעצור את המשיב עד לתום ההליכים.

בקשת המעצר עד תום ההליכים

4. בבקשה מושא החלטה זו טוענת המבקשת, כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום, בדגש על הודעות השוטרים אשר דלקו אחריו.

לפי המבקשת, קמה עילת מעצר של מסוכנות לשלום הציבור, נוכח חומרת מעשיו של המשיב ונסיבות ביצוען. לכך יש להוסיף, כי כנגד המשיב אף קמה עילת מעצר של הימלטות מאימת הדין כעולה מהתנהגותו המפורטות בשני האישומים. הוסף, כי למשיב 13 הרשעות קודמות והוא אף ריצה עונשי מאסר ממושכים.

בשל כל זאת טוענת המבקשת, כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

עיקרי טענות הצדדים

5. בדיון יום 10.3.2022 העלו הצדדים את טענותיהם ביחס לבקשה שבנדון.

6. ביחס לקיומן של ראיות לכאורה טען ב"כ המשיב, כי על מנת להגדיר עבירת תנועה כמסכנת חיי אדם צריכים להתקיים מספר תנאים מצטברים - פגיעה ברכבים אחרים, או מצב בו הפגיעה בהם נמנעה בשל פעולה של נהגי הרכבים החולפים או של המשטרה, **בצירוף** הודאה של הנהג, כי הוא מודע למסוכנות שנבעה מהנהיגה שלו, או הודעות של השוטרים לפיהן כרזו לנהג לעצור בשל המסוכנות שנבעה מנסיעתו. בענייננו, כך לטענת ב"כ המשיב, לא הייתה פגיעה כלשהי כתוצאה מנהיגתו וזאת חרף המרדף אחריו. מכאן, שמדובר בעבירת תעבורה שאין בה סיכון לחיי אדם.

7. ב"כ המשיב הוסיף, כי האישום הראשון עוסק במעשה שהתרחש ביום שבת בשעה 08:00 בבוקר, שעה בה התנועה הינה דלילה ביותר. במועד זה, כך הטענה, אף אם המשיב נסע במהירות גבוהה, אין סיכון לאיש.

ביחס לאישום השני נטען, כי יש לפקפק בהודעות השוטרים ובחומרה אותה ייחסו להתנהלות המשיב. לעניין זה מלין ב"כ המשיב על היעדר תיעוד וידאו של המיוחס למשיב, חרף היות המדינה מרושתת במצלמות רבות, כמו גם, היעדר עדויות של נהגים אחרים אשר, לכאורה, סטו מנתיבם או בלמו כתוצאה מנהיגת המשיב, וכן היעדר דו"חות מהירות מהמצלמות המוצבות בסמוך לרמזורים האדומים אותם חצה לכאורה המשיב.

8. עם זאת, המשיב אינו מכחיש את המרדף והבריחה מהשוטרים אך מסביר זאת בהיותו מאוים, כמי שיש לו

סכסוך עם גורמים עברניים רבים. מקום בו מדובר בניידות סמויות אשר דלקו אחרי המשיב הוא סבר, כי עסקין באנשים המעוניינים לפגוע בו ולכן ברח.

9. ב"כ המשיב סבור, כי לא קמה עילת מעצר כנגד המשיב ולכל היותר, בנסיבות העניין, יש לשלול את רישיונו עד לתום ההליכים המשפטיים. ביחס לעברו הפלילי נטען, כי המשיב השתקם, מצא עבודה מסודרת והוא בזוגיות יציבה מזה 5 שנים. עוד נטען, כי יש לבחון בעניינו חלופת מעצר.

10. מנגד טענה ב"כ המבקשת, כי אין כל מקום, במסגרת הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, לבחון את סוגיית האישום שהוגש כנגד המשיב. שיקול הדעת בבחירת סעיף האישום נתון למבקשת וטיעונים כנגד שיקול הדעת האמור דינם להתברר בהליך העיקרי. בהמשך לכך, אין אף מקום להידרש בהליך דנן למהימנות הודעות השוטרים.

11. ב"כ המבקשת הוסיפה, כי לו היו בנמצא סרטונים בהם ניתן לצפות בביצוע העבירות המדוברות היו אלו מוצגים לבית המשפט. עוד הוסף, שבנסיבות העניין קשה לאתר כלי רכב ספציפיים שבלמו או שסטו מנתיבם כתוצאה מנהיגתו של המשיב. עם זאת, כשאדם נוסע במהירות כה גבוהה בכביש מרכזי, ברי, כי הדבר מוביל לבלימה של נהגים אחרים וסטייה מנתיבם. לעניין זה נטען, כי אין כל מקום לשעות לטענת המשיב לפיה ביום שבת בבוקר אין תנועה ערה בכביש מס' 1.

12. עוד טוענת ב"כ המבקשת, כי אין לקבל את טענת המשיב שלפיה חשב שרודפים אחריו גורמים עברניים כאלה ואחרים. למשיב עבר פלילי עשיר ומרדף משטרי אינו דבר זר לו. הבריחה מאנשי החוק וכן ההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו בערכאות אחרות מעידים על קיומה של מסוכנות ברורה של המשיב.

13. ב"כ המבקשת סבורה, כי קיימת עילת מעצר ברורה בנסיבות המדוברות, המתגברת עקב בריחת המשיב מרשויות החוק ונוכח עבירותיו החוזרות ונשנות. עוד נטען, כי אין מקום בעניינו לבחון חלופות מעצר.

דין והכרעה

14. על פי סעיף 21(א) ו-(ב) לחוק המעצרים, בעת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון מספר שאלות: האם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב; האם קמה עילת מעצר; והאם ניתן להשיג מטרת המעצר בדרך בה הפגיעה בחירותו של המשיב תהיה פחותה, היא בחינת חלופת המעצר.

ויובהר, כי בשלב בחינת המעצר אין בית המשפט בוחן כל ראיה כשלעצמה ועליו לבחון את המכלול ולהעריך עד כמה, ברמה הלכאורית, יש בראיות שנאספו כדי לבסס חשד סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו (ראו בש"פ 349/22 ויזל נ' מדינת ישראל (1.2.2022)). בעניינו, מכוונות טענותיו של המשיב לכל שלושת התנאים הנזכרים לעיל.

ראיות לכאורה

15. כאמור, בבחינת קיומן של ראיות לכאורה על בית המשפט לבדוק האם יש בפוטנציאל המצוי בחומר הראיות הגולמי שהוצג על ידי המבקשת כדי להוביל להרשעתו של המשיב. בעת בדיקה זו, לא יידרש, ככלל, בית

המשפט לשאלות הנוגעות למהימנות (בש"פ 2754/14 צחייק נ' מדינת ישראל (20.5.2014)). בענייננו מורכבות עיקר הראיות המצויות בתיק החקירה, ביחס לשני האישומים, מהודעות שונות ומדו"חות שערכו השוטרים. אתחיל בסקירת הראיות ביחס למתואר באישום הראשון.

16. במסמך "הודעה פתוחה" מיום 16.1.2022, בו מצויה הודעתה של השוטרת תמר מלאכי (להלן: **"השוטרת מלאכי"**), צוין, כי ביום 9.1.2022, הוא המועד הרלוונטי לאישום הראשון, שהתה השוטרת מלאכי בניידת שלה בסמוך למנהרת הראל וזאת בשל דיווח לפיו המשיב צפוי לעבור במקום ברכבו. לאחר זמן מה זוהה הרכב החשוד כשהוא חולף על פני הניידת. מיד, החלה הניידת לדלוך אחריו תוך שהשוטרים כורזים לו לעצור בצד הדרך ומדליקים את ה"פליקרים" הקדמיים של הניידת. משלא נענתה כריזת השוטרים נסעה הניידת במקביל לרכב החשוד, או אז זיהתה השוטרת מלאכי את המשיב. המשיב החל להאט את נסיעתו וסימן לשוטרים כי בכוונתו לעצור, ואולם בטרם הגיע לכדי עצירה מלאה האץ המשיב את נסיעתו והחל בנהיגה פרועה במטרה לברוח מן השוטרים - **"הרכב סטה שמאלה בפראות ולאחר מכן החל לזגזג ימינה ושוב שמאלה בין הרכבים וסיכן את משתמשי הדרך בנהיגה פרועה תוך שהוא נצמד למכוניות מהצד וחותר אותם, הנהגים נאלצו לבלום וראיתי את הבלים ואת הסטיות של הרכבים התמימים על מנת שלא להיפגע מהרכב הנמלט"**. בשלב מסוים, אבד קשר העין עם הרכב החשוד. אישוש לגרסתה של השוטרת מלאכי ניתן למצוא בשני מסמכי "הודעה פתוחה" מיום 16.1.2022 אותם מסרו השוטרים סהר פהלבני ומאיר כהן.

17. בהמשך לאמור, במסמך "הודעה פתוחה" של השוטר יבגני סטופניצקי (להלן: **"השוטר סטופניצקי"**), מיום 20.1.2022, תוארה מסכת האירועים הרלוונטית לאישום הראשון כדלהלן: **"התחלנו לכרוז לרכב תוך הפעלת אורות משטרה וסירנה משטרתית ובמערכת הכריזה הוא התבקש להיכנס לתחנת דלק בשער הגיא, הרכב לא נשמע להוראות והמשיך בנסיעה ... כאשר היינו מקבילים זיהיתי את ניסים (המשיב - א' פ') המשכנו לכרוז לו לעצור והוא הסכל (כך במקור - א' פ') עלינו וסימן עם היד שהוא עוצר ... כאשר הגענו למהירות נמוכה פתחתי טיפה את הדלת ואז ניסים החל לנסוע מהר ועקף אותנו מצד שמאל והחל בנסיעה מהירה מאוד תוך כדי שהוא חותר בנהיגה 2 רכבים כאשר רכב אחד בלם בצורה פתאומית"**. דברים דומים מסר השוטר סטופניצקי בהודעה שנתן ביום 16.1.2022.

18. יצוין, כי בתיק החקירה ראיות נוספות, הגם שניתן לזהות בהן הבדלים קטנים כאלה ואחרים, התומכות בגרסת השוטרים מלאכי וסטופניצקי, המובאות לעיל. מכאן, לסקירת הראיות הנוגעות לעבירה המיוחסת למשיב באישום השני.

19. במסמך "דו"ח פעולה/זכ"ד/תפיסה וסימון" אשר נערך על ידי השוטרת מלאכי ביום 12.1.2022 צוין, בין היתר, כי נמסר לה שהחשודים נמצאים ברחוב מרטין בובר בראשון לציון ושהם נצפו עולים על רכב מרצדס בצבע לבן. כשזיהתה השוטרת מלאכי את רכב המרצדס הסיטה את הגה רכבה על מנת לחסמו. כתוצאה מהחסימה, עבר רכב המרצדס לנסיעה בנתיב הנגדי וקשר העין עמו אבד. בעת שחלף הרכב בסמוך לניידת זיהתה השוטרת מלאכי את המשיב. השוטרת מלאכי הוסיפה, כי היא לא הדליקה את האורות המהבהבים בניידת ולא עשתה שימוש בכריזה וזאת בשל אירוע קודם בו ברח המשיב, עת כרזו לו השוטרים - מקרה המתואר לעיל.

לאחר מספר דקות דווח להם, כי רכב המרצדס נעצר במחסום משטרה נוסף שהוצב באזור. עם הגעת השוטרת מלאכי לנקודה בה נעצר הרכב זיהתה, בין היתר, את המשיב. דברים דומים מסרה השוטרת מלאכי בהודעה שנתנה ביום 16.1.2022 - המוזכרת לעיל.

20. זאת ועוד. בהודעת השוטר סטופניצקי מיום 16.1.2022, המוזכרת לעיל, התייחס הוא אף לאירוע המתואר באישום השני. על פי ההודעה **"כאשר הגענו לראשון לציון קיבלנו אינדיקציה שהוא (המשיב - א' פ') נמצא ברחוב מרטין בובר ושהחשודים עולים לרכב מסוג מרצדס בצבע לבן. כשהגענו ליציאה ברחוב מרטין בובר עם רחוב קפח, ביצענו חסימה של הנתיב יציאה ... כשבאתי לצאת מהרכב המרצדס עקף אותנו בפראות ונסע בכיוון הנגדי של התנועה ... אבדנו קשר עין ומיד דווח כי הרכב נראה ברחוב משה דיין שהוא חוצה רמזורים בצבע אדום, לאחר מכן נעצר הרכב על ידי משטרת חולון ... כשהגעתי לשם שני החשודים היו כבר עצורים" (ס' 6).** דברים ברוח דומה מסר השוטר אנדרגאצ'או סמלין בהודעה שנתן ביום 21.1.2022, וכן פקד דוד פרנקו בדו"ח פעולה אשר נחתם ביום 13.1.2022 ובהודעתו מיום 16.1.2022.

21. לאלו יש להוסיף, כי במסמך "הודעה באזהרה" אשר נגבתה מן המשיב ביום 17.1.2022, ציין המשיב, כי ביום 12.1.2022, הוא המועד המדובר באישום השני **"יצאתי מהרחוב שאני גר בו מרטין בובר באה רכב סקודה בצבע לבן ממולי ללא שום זיהוי ניסה לחסום את דרכי ואני ברחתי ... אני מסוכסך עם שלושה ארגוני פשיעה ואני לא לוקח צ'אנס על החיים שלי ונמלטתי מהמקום ... הם באו לחסום אותי. סטייתי הצידה ונסעתי" (ש' 160-162).** לשאלות האם חצה רמזור אדום והאם סיכן את חיי העוברים והשבים ענה המשיב **"חציתי רמזור אחד באדום ... אני נמלטתי ונסעתי מהר אבל הייתי עירני לסביבה ולא קרה כלום" (ש' 166 ו-172).**

22. לאחר עיון בכל חומר הראיות שבתיק, ועל בסיס הפסיקה שנסקרה לעיל, דעתי היא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמו של המשיב. אכן, כטענת בא כוח המשיב, אין ראיות המבקשת כוללת צילום ממצלמות הדרך בהן נסע המשיב, אולם די בראיות שפורטו, הגם שלא מדובר בראיות כולן, כדי להוביל למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמו של המשיב, בשני האישומים.

ככל שישנן סתירות, או טענות למהימנות ביחס לעדויות של השוטרים, מקומן להיבדק במהלך הדיון בתיק העיקרי ולא בשלב זה, כמפורט לעיל. מעבר לצורך יצוין, כי המועד המצוין בכתב האישום הראשון, 9.1.2022, חל ביום ראשון בשבוע, ולא ביום שבת כטענת המשיב.

אוסף, כי בניגוד לטענת ב"כ המשיב, השיקול באילו עבירות להאשים את המשיב הא בשיקול דעת המבקשת בלבד.

23. זאת ועוד. עיינתי בהנחיות פרקליט המדינה, שאליהן הפנה ב"כ המשיב. לדעתי, האשמת המשיב בעבירות שבכתב האישום אינן נוגדות את הנחיות פרקליט המדינה, כנטען, אלא תואמות אותן. על פי האמור שם (סעיף 13) יש לייחס לחשוד עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין רק במקרים בהם החשוד נהג באופן פרוע במיוחד, ובנהיגתו יצר סיכון ממשי לנוסעים המשתמשים בדרך. בכדי לבחון האם חשוד נהג באופן פרוע

במיוחד, יבדקו בין היתר הפרמטרים הבאים: מהירות הנסיעה: על פי עובדות כתב האישום, בשני המקרים נהג המשיב במהירות גבוהה ביותר שהגיעו לכדי כ - 200 קמ"ש (האישום הראשון) ו - 180 קמ"ש (האישום השני); האם הנהג נסע בניגוד לכיוון התנועה - על פי המפורט באישום השני אכן המשיב נסע בניגוד לכיוון התנועה; האם עבר במהירות בין נתיבים - כמתואר בשני האישומים, כך נהג המשיב; האם נכנס לצמתים באור אדום - על פי המפורט באישום השני חצה הנאשם מספר צמתים ברמזור אדום (על פי עדויות השוטרים, בין אחד לשלושה רמזורים. יצוין, כי המשיב הודה שחצה צומת אחד ברמזור אדום (הודעה מיום 17.1.2022, כפי שצוטט לעיל)).

עוד על פי הנחיות פרקליט המדינה (סעיף 14 שם) ככלל תיוחס לחשוד עבירה לפי הסעיף האמור כאשר מידת הסיכון שיצר הנהג בפועל כתוצאה מנהיגה פרועה במיוחד הייתה גבוהה, ומתקיימת לפחות אחת מהחלופות הבאות: הפגיעה נמנעה אך בשל פעולה של נהגי כלי רכב אחרים כגון: סטיית כלי הרכב לצדדים, בלימת חירום וכיו"ב (שני התיאורים הללו מפורטים בכתב האישום בשני האישומים). כמו כן, ניתן להעמיד את החשוד לדין בסעיף האמור כאשר הנהיגה הייתה פרועה באופן קיצוני במיוחד ויצרה מעצם טבעה סיכון ממשי וברור לחיי אדם.

מהתיאור בשני האישומים, אכן נהיגתו של המשיב בשני המקרים הייתה פרועה באופן קיצוני במיוחד, כאשר נהג במהירויות המפורטות תוך זיגזוג בנסיעתו, חציית נתיבים בפראות, הירידה לשולי הכביש, היצמדות לכלי רכב מהצד וחיתוך דרכם, הצורך בסטייה של הרכבים הבאים ממול, בלימת פתע של הרכבים ועוד.

עילת מעצר

24. בשים לב לשני האישומים והמעשים המתוארים בהם מקובלת עליי טענת המבקשת כי קמה עילת מעצר בשל מסוכנות של המשיב לביטחון הציבור וכן החשש מהימלטותו (לעניין החשש מהימלטות מאנשי החוק ראו בש"פ 2613/06 **סראיעה נ' מדינת ישראל** (2.4.2006)). זאת, מכוח סעיף 21(א)(1)(א-ב) לחוק המעצרים.

טענת המשיב לפיה חשב שרודפים אחריו גורמים עבריינים, אין בה כדי להצדיק הימלטות מהוראות השוטרים וסיכון העוברים והשבים בשני האירועים הסמוכים אחד לשני. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי העשיר של המשיב, כעולה מן הראיות המצויות בפניי.

זאת ועוד. האירוע המתואר באישום השני אירע שלשה ימים בלבד לאחר האירוע שבאישום הראשון. היינו, בשני מקרים נפרדים וסמוכים נמלט המשיב מהמשטרה על אף ההנחיות לעצור, שלהן לא נענה.

חלופת מעצר

25. ככל שנקבע שישנן ראיות לכאורה וכי מתקיימת אחת מעילות המעצר המנויות בחוק על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופת מעצר שבכוחה לאיין את עילת מעצרו של המשיב. בתי המשפט קבעו, לא אחת, כי במקרים בהם נמלט המשיב מאנשי החוק תוך נהיגה פרועה וסיכון חיי אדם, כבענייננו, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים (בש"פ 4329/12 **אימאם נ' מדינת ישראל** (13.6.2012); בש"פ 4228/12 **יגמור נ' מדינת ישראל** (3.6.2012); בש"פ 7701/10 **שתיווי נ' מדינת ישראל** (27.10.2010)).

26. למעלה מן הצורך, המשיב לא הציע חלופת מעצר ראויה, אשר יש בה כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מן המשיב, בשים לב למיחס לו בכתב האישום, ובהינתן עברו הפלילי המכביד (עבירות סמים (מספר עבירות),

סחר או עסקה למסירת החזקה בנשק לאחר, גניבה (מספר עבירות), היזק לרכוש בזדון, התפרצות, החזקת מכשירי פריצה, הונאה בכרטיס חיוב, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב (מספר עבירות), פריצה לרכב בכוונה לגנוב (מספר רב של עבירות), גניבה מרכב (מספר רב של עבירות). המשיב ריצה מספר מאסרים בפועל, מחודשים בודדים ועד 50 חודשים. במצב עניינים זה, לא ניתן להפיג את מסוכנותו של המשיב, אלא במעצרו מאחורי סורג ובריח.

27. על יסוד כל האמור, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש מקום לקבל את בקשת המבקשת, ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 57975-01-22.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.